

Roepingenzondag

Op 21 april was het Roepingenzondag. Voor haar jaarlijkse campagne legt Roepingenpastoraal Vlaanderen de klemtoon op het gesprek over 'geroepen zijn'. Laten we spreken over geroepen zijn.

Zonder voorgangers zijn onze geloofsgemeenschappen arm. We hebben behoefte aan herders, man of vrouw, die zich als dienaar van Jezus het land van Galilea intrekken om alle mensen kennis te laten maken met de blijde boodschap van Jezus en hen laten kennismaken met een liefdevolle Vader.

In onze beleidslijnen is opgenomen dat we in de toekomst graag twee diakens zouden hebben in onze pastorale eenheid. Van zelf zullen die er niet komen.

Geroepen worden mensen in de ontmoeting met anderen. In gebed en gesprek God vragen dat hij ons mensen stuurt om als priester, religieuze of diaken in ons midden vertegenwoordiger van God te zijn is een opdracht die aan ieder van ons gegeven wordt. Natuurlijk neemt dit het engagement van ieder christen, vanuit zijn doopsel meegekregen, niet weg. Iedereen baant de weg van de Heer.

EEN GEDACHT

Het leven loslaten

Het leven kunnen teruggeven ... loslaten... verder gaan
De heisa rond de uitspraak van de Luc Van Gorp heeft mij persoonlijk geraakt.

Mijn zus, 91 jaar oud, is terminaal. En ze wil sterven. Maar ze is ook blij ons te zien.
Met zijn uitspraak opent de voorzitter een gevoelig en moeilijk debat. En, of men het graag hoort of niet, terecht wijst hij op de economische, maatschappelijke en houdbaarheid van de huidige ouderenzorg.

Verwacht van mij niet de oplossing. (Dat dacht ik al). Maar ik heb wel enkele losse bedenkingen hierrond.

Het leven teruggeven

Het is het woordgebruik 'teruggeven' dat me een beetje irriteert. Net alsof we eerst het jonge leven geleend hebben en als het versleten is we het best weer inleveren.
Ik denk aan de 'bottinnen' van mijn legerijid.

Wat niet wegneemt dat, vanuit joods-christelijke inspiratie, wij verantwoording moeten afleggen voor wat we met ons leven gedaan hebben.

Denk maar aan de parabel van de talenten, de werken van barmhartigheid.
Maar 'teruggeven' hoeft niet, is zelfs fout. We mogen (liefst) het leven helemaal opsouperen.

Loslaten

Loslaten vind ik een beter, een juist woord.
Het leven, mijn leven loslaten.
Die uitdaging én opdracht van loslaten is er niet alleen voor hoogbejaarden die vinden dat hun leven voltooid is.

Hoeveel mensen moeten niet loslaten die vinden dat hun leven niet voltooid is: jonge mensen die sterven in het geweld van hongersnood en oorlog, kankerpatiënten. En toch, éénmaal gestorven is hun leven ook 'voltooid'. We moeten oppassen met het gebruik van begrippen.

Loslaten is een groot zeer.

Zeker wanneer er geen toekomstperspectief is. Wanneer allen en alles opgesloten zitten in het carcarnas van het 'hier en nu', van 'dit', van mijn leven.

Een euvel van deze tijd.

Vroeger leefde de mens dwars doorheen de tijd. Bomen werden tijdens hun groei krom getrokken om honderd jaar later gebruikt te worden voor de bouw van schepen of kathedraal. De bouw van de kathedraal zelf was een gemeenschapsproject dat meerdere generaties omspande.

Verder gaan

Gelovigen gaan verder.
Ons Christus-geloof is de bevrijdende sleutel die een toekomst en een leven opent verder en groter dan een gesloten, binnenwereldse leefsituatie.
Wij mensen hoeven niets terug te geven.
Wij moeten wel loslaten, maar zonder angst voor het grote NIET.
Wij gaan gewoon verder.
Jan, ooit deken in bisdom Antwerpen

OPKIKKERTJES

Maria Magdalena

Hedwig Van Peteghem

Het is opmerkelijk hoe veel aandacht Maria Magdalena de jongste tijd krijgt. Je kunt haar leven lezen in strips en romans, ze speelt de hoofdrol in een film en er lopen geregeld tentoonstellingen die heel wat volk trekken. Wat maakt die vrouw zo aantrekkelijk?

Toegegeven, Maria Magdalena was waarschijnlijk geen zuiver mens. In de volksmond wordt ze nogal eens versleten als een hoer, een zedeloze zondares.

Onbegrijpelijk dat Jezus met zo iemand omging, klinkt het wel eens, ongehoord dat iemand zich tot zo'n niveau zou verlagen. Dat beeld strookt niet met het portret uit het evangelie.

Maria Magdalena is inderdaad een vrouw met een verleden, ze heeft vanzelfsprekend gebreken. Maar door gelovige ogen gezien, is dat geen probleem. Want het is ook die vrouw die — net voor de lijdensweg begint — Jezus' voeten balsemt en ze met haar haren afroogt. Kostbare olie gebruikt ze om zijn moeilijke momenten te helpen doorstaan. De prijs die ze moet betalen, speelt geen rol als ze op die manier maar verlichting en vertroosting kan brengen.

Die vrouw kan ons op weg zetten naar Pasen. Eerst en vooral hoeft je niet volmaakt te zijn. Wat een geruststelling. Je mag fouten en tekorten hebben, als je hart maar op de juiste plaats zit. Als je maar op het juiste moment bereid bent het kostbaarste van jezelf te geven om mensen nabij te zijn in hun lijden,

om voor zieken en wenenden troost en bemoediging te zijn. Wat je siert of ontsiert, wat er over jou gezegd wordt, speelt geen rol.

Vasten is — meer dan zich iets ontzeggen misschien — anders leren kijken, jezelf en ook je medemens durven te zien als kind van God. Een hart voor de ander zijn, dat is een belangrijke stap om Pasen mogelijk te maken. En je zult het zien, diezelfde vrouw staat ook bij zijn graf. Zij ziet met eigen ogen dat de dood niet het laatste woord heeft. Een vrouw uit één stuk. Binnen twee weken vertel ik meer over haar.

Bovenstaand cursiefje werd geplukt uit Opkikkertjes (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.

BOODSCHAP ROEPINGENZONDAG

Geroepen om hoop te zaaien en vrede te stichten

Dierbare broeders en zusters!

De Wereldgebedsdag voor Roepingen nodigt ons jaarlijks uit om stil te staan bij het kostbare geschenk van onze unieke goddelijke roeping. Als gelovige leden van Gods volk onderweg, worden we geroepen om te participeren aan zijn liefdesplan en de schoonheid van het Evangelie te belichamen in diverse levensroepingen.

Het luisteren naar deze goddelijke uitnodiging is niet zozeer een externe verplichting die ons misschien wordt opgelegd in naam van een religieus ideaal, maar eerder de zekerste manier om het verlangen naar geluk dat we in ons dragen te voeden. We vinden onze levensvulling wanneer we ontdekken wie we zijn, welke talenten we hebben, waar we ze kunnen inzetten, en welke weg we kunnen volgen om een teken en instrument van liefde, gastvrijheid, schoonheid en vrede te worden in onze leefomgeving.

Deze dag biedt altijd een uitstekende gelegenheid om met dankbaarheid voor de Heer de trouwe, volhardende en vaak verborgen inzet van degenen die een levensroeping hebben aanvaard, te gedenken.
Ik denk aan de moeders en vaders die zichzelf niet op de eerste plaats zetten, die niet meegaan met oppervlakkige trends, maar die hun leven liefdevol en dankbaar vormgeven door relaties te koesteren, open te staan voor het geschenk van het leven en hun kinderen toegewijd te begeleiden naar volwassenheid.
Mijn gedachten gaan uit naar degenen die hun werk met toewijding en in een geest van samenwerking uitvoeren, en naar degenen die zich op diverse terreinen en op verschillende manieren inzetten voor een meer rechtvaardige wereld, een meer solidaire economie, een meer eerlijke politiek en een meer menselijke samenleving.

Kortom ik denk aan alle mannen en vrouwen van goede wil die zich inzetten voor het algemene welzijn. ... Ik denk ook aan degenen die de roeping tot het priesterschap hebben aanvaard. Ze wijden zich aan de verkondiging van het Evangelie en breken, samen met het eucharistische brood, ook hun leven voor hun broeders en zusters. Ze zaaien zaden van hoop en onthullen aan iedereen de schoonheid van Gods Rijk.

Aan jongeren, en in het bijzonder aan degenen die zich vervreemd voelen van de Kerk of die haar wantrouwen, wil ik zeggen: laat je fascineren door Jezus, stel Hem je diepste vragen en lees de Evangelies. Laat je uitdagen door zijn aanwezigheid, die ons altijd naar een heilzame crisis leidt. Hij respecteert onze vrijheid, meer dan wie dan ook. Hij dringt zich niet op, maar maakt zichzelf kenbaar. Maak ruimte voor Hem en je zult geluk vinden in het Hem volgen en, als Hij daarom vraagt, in de totale overgave aan Hem. ...

Met de hulp van de Heilige Geest kan ieder van ons, binnen zijn of haar mogelijkheden en levensstaat, een zaaier van hoop en vrede zijn. De moed om je te engageren in dit licht wil ik, net zoals ik deed op de Wereldjongerendagen in Lissabon, nogmaals zeggen: Sta op! Laten we ontwaken uit onze slaap en onze onverschilligheid achter ons laten. Laten we de deuren openen van de gevangenis waarin we ons vaak opsluiten, zodat iedereen zijn of haar eigen roeping in de Kerk en in de wereld kan ontdekken en een pelgrim van hoop en een vredestichter kan worden! Laten we ons vastklampen aan het leven en ons inzetten om liefdevol te zorgen voor de mensen om ons heen en voor de omgeving waarin we wonen. Ik herhaal: Heb de moed om je te engageren!

Franciscus, paus

